

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920202624
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920202624.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčák v spore žalobcu: U. D., A.. XX.XX.XXXX, W. L.. O. XXX/XX, O.Ý. I., proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.06.2020 domáhal toho, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok zo dňa 15.03.2016, č.k. SRSAsPA 09362/15, sp. zn. EX 20919/16, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45744971, právoplatný dňa 21.11.2016 a vykonateľný dňa 24.11.2016. Svoju žalobu podal na základe formulára - Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku zverejneného na stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Žalobu odôvodnil tým, že nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mi nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, rozhodcovský rozsudok ho zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V žalobe ďalej uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím rozhodcovského súdu ani s rozsudkom. Nikdy neudelil súhlas s tým, aby bol súdený na rozhodcovskom súde. Žalobca je toho názoru, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. konala protizákonne, keď podala návrh na začatie konania na rozhodcovskom súde, čím mu boli porušené jeho ústavné práva podľa čl. 46, 47, 48 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR). Zmluva so spoločnosťou je podľa žalobcu neplatná od počiatku pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi, a taktiež predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (rozhodcovská zmluva, rozhodcovská doložka, úžernícky úrok, nesprávny údaj o RPMN, nečitateľné obchodné podmienky). V zmluve nie je rozdelená splátka na istinu a úrok, preto je úver bezúročný. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo 106/2007, kde konštatoval, že takéto konanie je

klamaním spotrebiteľa. Žalobca na podporu svojich tvrdení k žalobe pripojil svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2020.

2. Súd uznesením sp. zn. 4Csr/1/2020 zo dňa 03.07.2020 vyzval žalobcu na doplnenie žaloby, a to vlastnoručného podpisu a doplnenie listinných dôkazov, na ktoré sa žalobca odvolával a ktorých povaha to pripúšťa okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny. Žalobca následne svojím podaním doplnil vlastnoručný podpis na žalobe a pripojil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7ECdo/2/2019 zo dňa 27.02.2019, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1083/2018 zo dňa 20.12.2018.

3. Súd preskúmal žalobu a zistil, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonnej prekluzívnej doby, čo má za následok, že právo žalobcu na domáhanie sa zrušenia rozhodcovského rozsudku zaniklo. O uvedenom poučil žalobcu a vyzval ho v zmysle § 138 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na späťvzatie žaloby.

4. Žalobca sa k výzve súdu v stanovenej lehote nevyjadril.

5. Súd následne doručil žalobu s prílohami na vyjadrenie žalovanému, ktorý vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca sa v predmetnej žalobe domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž (ďalej len „Rozhodcovský súd“) zo dňa 15.03.2016, vedeného pod spisovou značkou SRSAspA 09362/15 (ďalej len „Rozhodcovský rozsudok“), pričom namietal dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedené v § 45 ods. 1 písm. b), c), e), i), j) k) a l) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v platnom znení (ďalej len „ZoSRK“). V úzkej súvislosti s uvedeným žiada žalobca zároveň svojím podaním zo dňa 18.06.2020 zastaviť vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, t. j. napádaného Rozhodcovského rozsudku. Žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru bola žaloba o zrušenie Rozhodcovského rozsudku podaná žalobcom oneskorene, nakoľko (zoradené chronologicky): napádaný Rozhodcovský rozsudok nadobudol dňa 21.11.2016 právoplatnosť a dňa 24.11.2016 vykonateľnosť, dňa 01.12.2016 bol žalovaným podaný návrh na vykonanie exekúcie spísaný formou notárskej zápisnice, dňa 27.05.2020 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie, dňa 22.06.2020 a následne dňa 31.08.2020 (doplnené podanie o podpis) podal žalobca žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalovaný poukázal na znenie § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a na § 50 ods. 1 tohto zákona. Žalovaný je toho názoru, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené bezprostredne po jeho vyhotovení dňa 27.05.2020, pričom žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku 22.06.2020, ktorá nebola opatrená jeho vlastnoručným podpisom a neobsahovala dôkazy, na ktoré žalovaný vo svojom podaní poukazoval. Následne žalobca na výzvu súdu podal opravené podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 31.08.2020, t. j. žaloba bola účinne podaná na súde až dňa 31.08.2020. Žalovaný je na základe vyššie uvedeného toho názoru, že žalobca podal predmetnú žalobu o zrušenie rozhodcovského oneskorene, t. j. po márnom uplynutí štrnásť (14) dňovej prekluzívnej lehoty na podanie námietok (lehota do 10.06.2020). Žalovaný na základe vyššie uvedeného, ale aj v súlade s komentárom k Exekučnému poriadku (kolektív autorov, Mgr. Silvia Tisová, JUDr. Marek Bartko) zdôraznil, že lehota na podanie námietok je zákonnou (hmotnoprávnou) a prekluzívnou lehotou, pričom zmeškanie lehoty nie je možné odpustiť. Žalovaný ďalej uviedol, že v prejednávanej príhode v súlade s § 73 ods. 8 ZoSRK vyzval žalobcu na označenie stáleho rozhodcovského súdu, resp. odmietnutia rozhodcovského konania výzvou zo dňa 16.09.2015, v ktorej ho zároveň upovedomil o výške nesplatennej pohľadávky a vyzval ho na jej úhradu. Z dôvodu, že žalobca bol v konaní pasívny a k predmetnej výzve sa žiadnym spôsobom nevyjadril, žalovaný v súlade s ust. § 73 ods. 8 ZoSRK listom zo dňa 03.11.2015 označil Rozhodcovský súd. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že po nahliadnutí do spisu na Rozhodcovskom súde Rozhodcovský súd po doručení žaloby žalobcu (v tomto konaní žalovaný) túto zaslal žalovanému (v tomto konaní žalobca) spolu s výzvou na žalobnú odpoveď na adresu uvedenú v žalobe. Predmetná zásielka bola žalobcovi dňa 29.01.2016 zároveň riadne doručená, o čom svedčí i doručka, ktorú zasiela žalovaný v prílohe. Keďže Rozhodcovský súd mal s poukazom na ust. § 33 a nasl. ZoSRK písomnosť za doručenú, bolo možné pokračovať v rozhodcovskom konaní. Dňa 15.03.2016 bolo vo veci rozhodnuté Rozhodcovským rozsudkom, ktorý Rozhodcovský súd zaslal žalovanému (žalobcovi) na adresu uvedenú v žalobe. Predmetná zásielka sa Rozhodcovskému súde vrátila dňa 29.06.2016 ako nedoručená s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Rozhodcovský rozsudok sa napokon po opakovanom zaslaní na

adresu L. Kossutha 583/54, 077 01 Kráľovský Chlmec, podarilo doručiť žalovanému (žalobcovi), o čom svedčí i doručienka, ktorú zasiela žalovaný v prílohe. S poukazom na ust. § 33 a nasl. ZoSRK mal preto Rozhodcovský súd písomnosť za doručenú. Žalovaný mal za to, že žalobca mal možnosť nakladať s poštovou zásielkou (dostala sa do sféry jeho vplyvu i vedomia) a skutočnosť, že žalobca si predmetné zásielky i prevzal dokazujú, že žalobca si bol vedomý obsahu všetkých listín jemu adresovaných a i naďalej zostal vo veci niekoľko rokov pasívnym a svoj dlh neuhradil. Žalobca ďalej tvrdil, že Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, avšak toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, a preto možno považovať túto námietku za nepreukázanú, za účelom zbavenia sa zodpovednosti a podľa názoru žalovaného za bezpredmetnú. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom (žalobcom) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania poskytol žalovaný žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu a doručil mu na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vo výške 35 €/mesačne, s poslednou splátkou vo výške 17,40 € (ďalej len „Dohoda“) spolu s rozhodcovskou zmluvou (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“). Žalovaný poukázal na to, že po predložení vyššie uvedených dokumentov mal žalobca možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s ich obsahom, a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať, ak s ich obsahom súhlasí. Žalobca Dohodu, Dotazník a Rozhodcovskú zmluvu vyplnil a podpísal dňa 20.03.2013. Od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté. Žalobca však neplnil podmienky Dohody vzhľadom na čo žalovaný odstúpil od uzavretej Dohody. Žalobca mal rovnako možnosť výberu podpisu a nebol ničím nútený, podpis Rozhodcovskej zmluvy, Dohody alebo Dotazníka nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Podpis jednotlivých dokumentov nebol podmienený, každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom, ktorý ozrejmuje obsah tohto dokumentu. S poukazom na uvedené možno podľa názoru žalovaného bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že Rozhodcovská zmluva má charakter individuálneho dojednaní, keďže Rozhodcovská zmluva obsahuje poučenie o rozhodcovskom konaní, obsahuje možnosť neprijať rozhodcovské konanie, resp. ho odmietnuť, alebo od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, nebola podmienkou poskytnutia úveru, resp. uzatvorenia Dohody. Žalobca účelovo, s úmyslom zbavenia sa akejkoľvek zodpovednosti rozporuje vety a slová Dohody, ktoré sú jasné a zrozumiteľné a ktoré vlastnoručne podpísal. Ohľadom tvrdení žalobcu, podľa ktorých mu v tomto konaní boli odoprené práva garantované ústavou súdiť ho na všeobecnom nezávislom súde Slovenskej republiky žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.01.2014, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoE/265/2015 zo dňa 28.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoSr/6/2018 zo dňa 31.07.2018. Žalovaný je názoru, že Rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetľuje podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu žalobcovi ako spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať, pričom žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že bol nútený Rozhodcovskú zmluvu podpísať. Z uvedeného dôvodu preto nemožno Rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú a námietku žalobcu v časti kde tvrdí, že nikdy nedal súhlas k tomu, aby sa vec prejedнала na Rozhodcovskom súde považuje žalovaný za účelovú a nepreukázanú. Obsah Dohody, Dotazníka ako aj Rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní (žalobca súdnom konaní) na obsahu Dohody, Dotazníka alebo Rozhodcovskej zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Samotná Dohoda alebo Dotazník neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v Dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka (žalobcu v súdnom) tak náročný úkon. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že i ústupky voči dlžníkovi (žalobcovi) musia mať svoje medze a nie je možné v rámci mimosúdneho riešenia pohľadávky neustále odkladať splatnosť existujúceho záväzku najmä v prípade, ak dlžník prejaví snahu uhradiť svoj dlh, ktorý záväzne uzná a následne dohodu poruší. Konanie žalobcu spočívajúce v uzatváraní zmluvných záväzkov, ich neplnení, následnej nečinnosti počas veriteľovej snahy o mimosúdne urovanie veci, považuje žalovaný za neakceptovateľné. Je neprípustné, aby v čase kedy zmluvné záväzky žalobcu postúpili do stavu vymáhania, resp. uhrádzania, žalobca začal namietkať samotné uzatvorenie a nepochopenie obsahu podpísaných zmlúv a pripísať

to na ťarchu žalovaného. Žalobcovi predsa boli poskytnuté finančné prostriedky v zmysle dohodnutej spotrebiteľskej zmluvy, a teda je logické a žiaduce, aby svoj dlh aj uhradil. V danom prípade, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nemožno mať pochybnosti o platnosti Rozhodcovskej zmluvy a o právomoci a príslušnosti Rozhodcovského súdu na rozhodnutie o uplatnenom nároku. Taktiež nie je možné mať pochybnosť o jej súlade s dobrými mravmi, a preto sa žalovaný v žiadnom bode nestotožňuje s názorom žalobcu. Žalovaný zastáva názor, že žalobca po tom, čo sa oboznámil s obsahom Rozhodcovskej zmluvy svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Žalovaný zastáva názor, že stály Rozhodcovský súd, ktorý vydal žalobcom napádaný Rozhodcovský rozsudok, dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a Rozhodcovský rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalovaný má za to, že žalobca neodôvodnil a dostatočne nepreukázal ním tvrdené dôvody na zrušenie Rozhodcovského rozsudku a rovnako tak neuviedol skutočnosti, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. by spochybnili nárok žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Nad rámec uvedeného je žalovaný názoru, že žalobcom vyplnený formulár priložený k žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemôže nahrádzať jeho skutkové tvrdenia, pričom ak žalobca ani len netvrdí konkrétne skutočnosti (iba vo všeobecnosti avšak bez akéhokoľvek vysvetlenia na niektoré poukazuje, a to najmä vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve), pre ktoré by mal byť Rozhodcovský rozsudok zrušený a už vôbec ich nepreukazuje, má žalobca za to, že podaná žaloba je nedôvodná, nakoľko žalobca neuniesol bremeno jeho tvrdenia a ani len dôkazné bremeno. Žalovaný je toho názoru, že ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v záväzkových vzťahoch v tomto prípade dlžníka vystupujúceho v procesnom postavení žalobcu, nemôže byť absolútna, lebo inak zbavuje jednotlivca ako nositeľa práv a povinností zodpovednosti za svoje konanie čo môže v širšom kontexte ohroziť právu istotu už uzatvorených záväzkových vzťahov a poškodiť oprávnené očakávania jednotlivých subjektov práva. Proti absolútnej ochrane slabšej strany svedčí aj zámer zákonodarcu, ktorý akceptuje existenciu neprijateľných podmienok a priznáva ich ochranu ak boli individuálne zmluvnými stranami dojednané alebo ak sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny (§53 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.). Aj keď spotrebiteľovi je priznaná vyššia právna ochrana pre jeho fakticky slabšie postavenie, nemôže tým dochádzať k úplnému potlačeniu zásad a princípov, na ktorých je založený právny poriadok a záväzkové vzťahy vo všeobecnosti, a teda v konkrétnom prípade princíp ochrany nadobudnutých práv a právnej istoty. Žalovaný poukázal na § 41 ods. 1, 2 ZoSRK a uviedol, že právoplatný Rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu SR, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Následne žalovaný citoval znenie § 3 ods. 1 ZoSRK a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011, rozsudok ESLP vo veci Hutten - Czapska proti Poľsku. Žalovaný taktiež citoval § 57 ods. 1 Exekučného poriadku a uviedol, že povinný (žalobca) nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených vo vyššie citovaných ustanoveniach. Žalovaný preto zastáva názor, že povinný (žalobca) vo svojom vyjadrení neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného (žalovaného) na vymoženie dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že zo strany povinného (žalobcu) nedošlo k úhrade dlžnej sumy v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalovaný ako oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie. Ďalej v zmysle vyššie uvedeného žalovaný nesúhlasil s podaným žalobným návrhom, nakoľko má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 ZoSRK a navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Žalovaný záverom opäť poukázal na to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podľa žalovaného zo strany žalobcu podaná oneskorene. Zároveň si žalovaný uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Na podporu svojich tvrdení žalovaný k vyjadreniu pripojil: Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 09362/15 zo dňa 15.03.2016, Návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 01.12.2016, Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 27.05.2020, Výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu, Podací hárok, Doručenku k výzve na označenie stáleho rozhodcovského súdu, Oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu, Uznesenie (výzva na žalobnú odpoveď), Doručenku k výzve, Obálku + Doručenku (rozhodcovský rozsudok), Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, Dotazník.

7. Súd zaslal vyjadrenie žalovaného žalobcovi na vyjadrenie a žalobca sa k nemu nevyjadril.

8. Súd vykonaval dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenou súdu dňa 22.06.2020, návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2020, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7ECdo/2/2019 zo dňa 27.02.2019, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1083/2018 zo dňa 20.12.2018, vyjadrením žalovaného k žalobe, Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SRSAspA 09362/15 zo dňa 15.03.2016, Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 01.12.2016, Upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 27.05.2020, Výzvou na označenie stáleho rozhodcovského súdu, Podacím hárkom, Doručenkou k výzve na označenie stáleho rozhodcovského súdu, Oznámením o výbere stáleho rozhodcovského súdu, Uznesením (výzva na žalobnú odpoveď), Doručenkou k výzve, Obálkou + Doručenkou (rozhodcovský rozsudok), Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, Dotazníkom zistil tento skutkový stav veci:

9. Nesporné je, že medzi stranami sporu sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, čo vyplýva z právneho postavenia strán sporu, ako aj z povahy pôvodného záväzku, na základe ktorého bol vydaný rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Uvedené skutočnosti strany sporu nenamietajú.

10. Za spornú skutočnosť súd považuje otázku dodržania lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo strany žalobcu.

11. Medzi žalobcom ako dlžníkom a pôvodným veriteľom - Všeobecná úverová banka, a.s. IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava bola dňa 21.11.2008 zmluva č. 2532738953/0200, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky zo strany pôvodného veriteľa. Dňa 12.12.2012 uzatvoril žalovaný s pôvodným veriteľom zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalobcovi z postupcu na žalovaného v celkovej výške 102,65 Eur. Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 20.03.2013 uzatvorená Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 2674004. Predmetom tejto dohody bol záväzok, ktorý vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom -Všeobecná úverová banka, a. s. a žalobcom. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 102,65 Eur a nákladov na inkasné konanie vo výške 15,40 Eur. Forma splatenia záväzku bola dohodnutá v mesačných splátkach vo výške 35,- Eur, s dátumom splatnosti 25. deň v mesiaci. Zároveň dňa 20.03.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Na základe uvedenej rozhodcovskej zmluvy si žalovaný uplatnil svoj nárok na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom pri asociácií pre arbitráž, ktorý dňa 15.03.2016 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 09362/15, ktorý sa stal právoplatným dňa 21.11.2016 a vykonateľný dňa 24.11.2016. Následne sa žalovaný domáhal vymoženia svojej pohľadávky návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. dňa 01.12.2016. Súdny exekútor vydal dňa 27.05.2020 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 03.06.2020.

12. Súd preskúmal podanú žalobu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že právo žalobcu zaniklo.

13. Podľa § 2 ods. 1 ZoSRK, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

14. Podľa § 3 ods. 1 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

15. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

16. Podľa § 46 ods. 3 ZoSRK, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

17. Podľa 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

18. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie § 46, o námietkach netreba rozhodnúť.

20. Podľa § 73 ods. 2 ZoSRK, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> tým nie je dotknuté.

21. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

22. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

23. V tejto súvislosti poukazuje súd na skutočnosť, že v danom prípade bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 15.03.2016, a teda sa má posudzovať v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Keďže žalovaný sa domáhal vymoženia svojej pohľadávky prostredníctvom exekúcie, je nevyhnutné v prvom rade posúdiť, či žalobca dodržal lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 ods. 3 ZoSRK. Uvedené ustanovenie zákona odkazuje na splnenie podmienok podľa osobitného predpisu, ktorým je § 48 ods. 2 Exekučného poriadku. Z tohto ustanovenia zákona vyplýva, že povinný môže podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote na podanie námietok proti exekúcii. Lehota na podanie námietok proti exekúcii je 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a vyplýva z § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. Z kópie doručky, ktorú si súd vyžiadal z exekútorského úradu JUDr. Rudolfa Krutého vyplýva, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi ako povinnému doručené dňa 03.06.2020. Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na tunajšom súde dňa 22.06.2020.

24. Súd je toho názoru, že lehota na podanie námietok proti exekúcii (14 dní od doručenia upovedomenia povinnému) je prekluzívnou lehotou, ktorú ustanovuje zákon. V oblasti civilného práva je preklúzia spojená s plynutím času, v danom prípade s plynutím lehoty na podanie námietok proti exekúcii, v rámci ktorej bol žalobca oprávnený podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. S preklúziou sú spojené určité právne následky. Uplynutím prekluzívnej lehoty dochádza k zániku práva, ktoré si mohol oprávnený subjekt v danej lehote uplatniť. V dôsledku zmeškania prekluzívnej lehoty neprihádza do úvahy ani možnosť odpustenia zmeškania tejto lehoty. Preklúziu súd skúma z úradnej povinnosti.

25. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 03.06.2020. Posledným dňom na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského

rozsudku by bol dátum 17.06.2020. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu na súde osobne dňa 22.06.2020. Žalobca tvrdenia žalovaného nepoprel, nevyjadril sa k nim, v konaní ostal pasívny. Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalobca zmeškal prekluzívnu lehotu na podanie žaloby, a preto súd žalobu zamietol.

26. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

27. Podľa § 157 ods. 1 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

28. Súd zároveň dodáva, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku preukázateľne až po uplynutí prekluzívnej lehoty, na ktorú súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Žalobca bol po doplnení žaloby pasívny, nevyjadril sa k výzve súdu ohľadom zjavne nedôvodnej žaloby, ani k vyjadreniu žalovaného, ktorý namietal preklúziu - zánik práva žalobcu. Vykonanie pojednávania by zbytočne predlžovalo celé konanie a hlavne by navýšilo vznik trov na strane žalobcu, ktorého neúspech v spore bol zjavný od preskúmania žaloby súdom.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže žalovaný mal v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.